

Oğlan ve Küçük Yalıçapkını

Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Küçük Yalıçapkını

Aysel Banu YAVUZAL

Her sabah hardal sarısı yağmurluklu bir oğlan nehre koşardı. Dağınık siyah saçları ve çabucak beliren parlak bir gülümsemesi vardı. Cebinde her zaman küçük yeşil bir defter taşırdı. Düz bir kayanın üstüne oturup beklerdi. Sabırlıydı, çünkü en güzel şeylerin sessizce izleyenlere geldiğini bilirdi. Nehir akar, köpürürdü ve oğlan en sevdiği kuşu gözlerdi.

Sonra o geldi—uçan bir mücevher gibi turkuaz mavisi bir ışıltı! Küçük yalıçapkını suyun üzerindeki bir dala kondu. Turuncu göğsü parlıyor, uzun siyah gagası aşağıyı gösteriyordu. Oğlan nefesini tuttu ve defterine yazdı. Yalıçapkını başını yana eğdi, sonra daldı—şap!—ve minik gümüş bir balıkla yukarı çıktı. Oğlan gülümsedi. Her günün en güzel anı buydu.

Ođlan her sabah, yağmur da olsa güneş de, geri geldi. Yalıçapkınının en sevdiği tüneđi ve daldıktan sonra tüylerini nasıl silkelediđini öğrendi. Yeşil defterine resimler çizdi ve eğlenceli bilgiler yazdı. Yalıçapkını onu tanıyor gibiydi. Dalmadan önce parlak mavi kanatlarını açar ve cıvıldardı. Ođlan nehir kenarında böyle özel bir dostu olduđu için kendini şanslı hissetti.

Bir sabah ođlan, yeřil su geirmez yelekli uzun boylu bir kadınla karřılařtı. Uzun rgl salarında gri tutamlar vardı ve boynundaki ipte bir kart tařıyordu. 'Merhaba,' dedi kadın sıcak bir glmsemeyle. 'Ben nehir bekisiyim. Bu suyla ilgilenirim.' Ođlan ona defterini gsterdi. 'Yalıapkınınını izliyorum,' dedi gururla. 'Tam řuraya dalıyor!' Nehir bekisi nazike bařını salladı.

Nehir bekçisi yanına çömeldi. 'Yalıçapkınları harikadır,' dedi. 'Ama balık bulabilmek için temiz suya ihtiyaçları var. Su kirlenirse balıklar kaybolur ve yalıçapkını aç kalır.' Oğlan kaşlarını çattı. Küçük dostunun yakalayacak bir şey bulamadan tekrar tekrar daldığını düşündü. 'Suyu nasıl temiz tutabiliriz?' diye sordu. Nehir bekçisi gülümsedi. 'Birçok yolu var,' dedi. 'Bunlardan biri de insanlara anlatmak.'

O gece oğlan düşündü de düşündü. Küçük yalıçapkını dostuna yardım etmek istiyordu. Kuşu izlemeyi ne kadar sevdiğini ve başkalarının da onu sevmesini ne kadar istediğini hatırladı. Sonra bir fikir buldu. Nehrin yanına herkesin okuyabileceği bir pano yapacaktı. Yeşil defterini çıkardı ve plan yapmaya başladı. Resimler, eğlenceli bilgiler ve suyu temiz tutmanın yolları. Sabah olmak bilmiyordu.

Ertesi gün oğlan nehir bekçisine koştu. 'Bir koruma panosu yapmak istiyorum,' dedi. 'Bana yardım eder misiniz?' Nehir bekçisinin ela gözleri parladı. 'Ne harika bir fikir!' dedi. 'Bekçi kulübesinde tahtalar ve boya var. Hadi başlayalım.' Birlikte nehir kıyısı boyunca yürüdüler, yalıçapkınlarından ve temiz sudan konuştular. Oğlanın kırmızı lastik çizmeleri su birikintilerinde şapırdadı ve kendini mutlu hissetti.

Bekçi kulübesinde oğlan ve nehir bekçisi işe koyuldu. Büyük bir tahtayı parlak maviye boyadılar. Oğlan turkuaz sırtlı, turuncu göğüslü ve uzun siyah gagalı bir yalıçapkını çizdi. Eğlenceli bilgiler yazdı: 'Yalıçapkınları son süratle dalar!' ve 'Balıkları görebilmek için temiz suya ihtiyaçları var.' Nehir bekçisi düzgün harfler boyamasına yardım etti. Bütün öğleden sonra çalıştılar ve oğlanın gülümsemesi her fırça darbesiyle daha da genişledi.

Pano hazır olunca onu nehir kıyısına taşıdılar. Herkesin görebileceği yerde yumuşak toprağa sapladılar. Oğlan geri çekilip işine baktı. Yalıçapkınının resmi, eğlenceli bilgiler ve basit öneriler: 'Çöp atmayın,' 'Daha az sabun kullanın,' 'Nehri temiz tutun.' Nehir bekçisi ona başparmağını kaldırarak işaret verdi. 'Bu birçok insana bir şeyler öğretecek,' dedi. Oğlan gurur duydu, biraz da heyecanlandı.

İlk duran kişi köpeğini gezdiren bir kadındı. Panoyu okudu ve gülümsedi. 'Yalıçapkınlarının temiz suya ihtiyaç duyduğunu bilmiyordum,' dedi. 'Daha dikkatli olacağım.' Sonra bisikletli bir oğlan durdu. Eğlenceli bilgileri okudu ve güldü. 'Yalıçapkınları harika!' dedi. Kısa süre sonra daha çok insan geldi. Okudular, başlarını salladılar ve nehir hakkında konuştular. Oğlanın içi sıcacık oldu.

Günler geçti ve harika bir şey oldu. Nehre daha çok kuş gelmeye başladı. Ördekler yüzdü ve bir balıkçıl heykel gibi hareketsiz durdu. Ama en güzeli, küçük yalıçapkını her zamankinden daha parlak görünüyordu. Turkuaz tüyleri suyun üzerindeki güneş ışığı gibi parlıyordu. Dalıyor, şapırdıyor ve her seferinde bir balık yakalıyordu. Oğlan defterine yazdı: 'Temiz su mutlu kuşlar demektir.' Bunun doğru olduğunu biliyordu.

Nehir bekçisi panoyu yeniden görmeye geldi. 'Şu kuşlara bak!' dedi. 'Panon fark yaratıyor.' Oğlan sırttı. 'Sevindim,' dedi. 'Ama siz olmasaydınız bunu yapamazdım.' Yalıçapkınının dalıp bir balıkla yukarı çıkışını izlediler. 'Biliyor musun,' dedi nehir bekçisi, 'bir kişi değişim yaratabilir. Ve sen yarattın.' Oğlanın koyu kahverengi gözleri gururla parladı.

O akşam ođlan düz kayasına oturdu ve güneşin nehrin üzerinde batışını izledi. Su bin elmas gibi pırıldıyordu. Yalıçapkını en sevdiği dala kondu ve cıvıladı. Ođlan da cıvıladı ve kuş başını yana eğdi. 'Başardık, küçük dostum,' diye fısıldadı ođlan. 'Nehir temizleniyor.' Kendini sakin ve mutlu hissetti. Yalıçapkını tüylerini silkeledi ve son bir kez daldı.

Ertesi sabah oğlan yeşil defterini nehre getirdi. Yeni bilgiler yazdı ve yeni resimler çizdi. Nehir bekçisi ve gelen bütün kuşlar hakkında bir sayfa ekledi. Sonra defterini panonun yanındaki küçük bir tabureye koydu ki başkaları da okuyabilsin. Nehir bekçisi onu gördü ve gülümsedi. 'Artık gerçek bir nehir koruyucusun,' dedi. Oğlanın yüzü ışıldadı.

Haftalar geçti ve nehir daha temiz, daha parlak oldu. Daha çok yalıçapkını geldi—sadece bir tane değil, üç tane! Turkuaz kanatlarını açıp balık için daldılar. Oğlan onları her gün izledi, yeşil defteri hep elindeydi. İnsanlar panoda durup öğrendi. Hatta bazıları çöp toplamaya yardım etti. Oğlan küçük nehri ve küçük dostuyla gurur duydu. Temiz suyun herkes için bir armağan olduğunu biliyordu.

Ve her sabah hardal sarısı yağmurluklu oğlan nehre koştu. Küçük yalıçapkını hep oradaydı, dalında bekliyordu. Cıvılda ve dalar, pırıl pırıl suyun üzerinde parlak mavi ışıltılar saçardı. Oğlan çabucak beliren parlak gülümsemesiyle güler ve defterine yazardı. O dostuna yardım etmişti, dostu da ona. Birlikte nehri yaban hayatı için mutlu bir yuva yaptılar.